

Studiul 11

Din mijlocul furtunii

Textul de memorat: „Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.” (Iov 38:4)

Duminică,

1. **Iov 38:1;** Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis
2. **Geneza 15:1-6;** 1. După aceste întâmplări, cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie și a zis: "Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare."
2. Avram a răspuns: "Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc."
3. Și Avram a zis: "Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu."
4. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: "Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău."
5. Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: "Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri." Și i-a zis: "Așa va fi sămânța ta."
6. Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.

Geneza 32:24-32; 24. Iacov însă a rămas singur. Atunci un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor.

25. Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov pe când se lupta cu el.

26. Omul acela a zis: "Lasă-Mă să plec, căci se revarsă zorile." Dar Iacov a răspuns: "Nu Te voi lasă să pleci până nu mă vei binecuvânta."

27. Omul acela i-a zis: "Cum îți este numele?" "Iacov", a răspuns el.

28. Apoi a zis: "Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel; căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor."

29. Iacov l-a întrebat: "Spune-mi, Te rog, numele Tău." El a răspuns: "Pentru ce Îmi ceri numele?" Și l-a binecuvântat acolo.

30. Iacov a pus locului aceluia numele Peniel; "căci", a zis el, "am văzut pe Dumnezeu față în față și totuși am scăpat cu viață."

31. Răsărea soarele când a trecut pe lângă Peniel. Însă Iacov șchiopăta din coapsă.

32. Iată de ce, până în ziua de azi, israeliții nu mănâncă vâna de la încheietura coapsei; căci Dumnezeu a lovit pe Iacov la încheietura coapsei în vână.

Ioan 1:29; A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!

Luni,

3. **Iov 38:2;** „Cine este cel ce Îmi întunecă planurile prin cuvântări fără pricepere?”
4. **Geneza 3:11;** Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?”

Geneza 4:9; Domnul a zis lui Cain: „Unde este fratele tău Abel?” El a răspuns: „Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?”

1 Împărați 19:9; Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră și a rămas în ea peste noapte. Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?”

Faptele 9:4; El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

Matei 16:13; Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

Martți,

5. **Iov 38:4-41;** 4. Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.
5. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?
 6. Pe ce sunt sprijinite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,
 7. atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?
 8. Cine a închis marea cu porți, când s-a aruncat din pânțele mamei ei?
 9. Când i-am făcut haina din nori și scutece din întuneric;
 10. când i-am pus hotar și când i-am pus zăvoare și porți;
 11. când am zis: "Până aici să vii, să nu treci mai departe; aici să îți se oprească mândria valurilor tale"?
 12. De când ești, ai poruncit tu dimineții? Ai arătat zorilor locul lor,
 13. ca să apuce capetele pământului și să scuture pe cei răi de pe el?
 14. Ca pământul să se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete, și toate lucrurile să se arate îmbrăcate ca în haina lor adevărată?
 15. Pentru ca cei răi să fie lipsiți de lumina lor, și brațul care se ridică să fie zdrobit?
 16. Ai pătruns tu până la izvoarele mării? Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului?
 17. Ți s-au deschis porțile morții? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?
 18. Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului? Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.
 19. Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunericul unde își are locuința?
 20. Poți să le urmărești până la hotarul lor și să cunoști cărările locuinței lor?
 21. Știi, căci atunci erai născut, și numărul zilelor tale este mare!
 22. Ai ajuns tu până la cămările zăpezii? Ai văzut tu cămările grindinei,
 23. pe care le păstrez pentru vremurile de strâmtorare, pentru zilele de război și de bătălie?
 24. Pe ce cale se împarte lumina? Și pe ce cale se împrăstie vântul de răsărit pe pământ?
 25. Cine a deschis un loc de scurgere ploii și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,
 26. pentru ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori, pe un pustiu unde nu sunt oameni;
 27. pentru ca să adape locurile pustii și uscate, și ca să facă să încolțească și să răsară iarba?
 28. Are ploaia tată? Cine dă naștere picăturilor de rouă?
 29. Din al cui sân iese gheața și cine naște promoroaca cerului,
 30. ca apele să se îngroașe ca o piatră, și fața adâncului să se întărească?
 31. Poți să înnozi tu legăturile Găinușei sau să dezlegi frânghiile Orionului?
 32. Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului și tu cârmuiești Ursul mare cu puii lui?
 33. Cunoști tu legile cerului? Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?
 34. Îți înalți tu glasul până la nori, ca să chemi să te acopere râuri de ape?
 35. Poți tu să arunci fulgerele ca să plece? Îți zic ele: "Iată-ne"?
 36. Cine a pus înțelepciunea în negura norilor sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?
 37. Cine poate să numere norii cu înțelepciune și să verse burdufurile cerurilor,
 38. pentru ca să înceapă pulberea să facă noroi, și bulgării de pământ să se lipească împreună?
 39. Tu izgonești prada pentru leoaică și tu potolești foamea puilor de lei,
 40. când stau ghemuiți în vizuina lor, când stau la pândă în culcușul lor?

41. Cine pregătește corbului hrana, când puii lui strigă spre Dumnezeu, când umblă rătăciți și flămânzi?

Miercuri,

6. **Iov 38;** 1. Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis:
2. "Cine este cel ce Îmi întunecă planurile prin cuvântări fără pricepere?
 3. Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.
 4. Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.
 5. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?
 6. Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,
 7. atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?
 8. Cine a închis marea cu porți, când s-a aruncat din pânțele mamei ei?
 9. Când i-am făcut haina din nori și scutece din întuneric;
 10. când i-am pus hotar și când i-am pus zăvoare și porți;
 11. când am zis: "Până aici să vii, să nu treci mai departe; aici să ți se oprească mândria valurilor tale"?
 12. De când ești, ai poruncit tu dimineții? Ai arătat zorilor locul lor,
 13. ca să apuce capetele pământului și să scuture pe cei răi de pe el?
 14. Ca pământul să se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete, și toate lucrurile să se arate îmbrăcate ca în haina lor adevărată?
 15. Pentru ca cei răi să fie lipsiți de lumina lor, și brațul care se ridică să fie zdrobit?
 16. Ai pătruns tu până la izvoarele mării? Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului?
 17. Ți s-au deschis porțile morții? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?
 18. Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului? Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.
 19. Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunericul unde își are locuința?
 20. Poți să le urmărești până la hotarul lor și să cunoști cărările locuinței lor?
 21. Știi, căci atunci erai născut, și numărul zilelor tale este mare!
 22. Ai ajuns tu până la cămările zăpezii? Ai văzut tu cămările grindinei,
 23. pe care le păstrez pentru vremurile de strâmtorare, pentru zilele de război și de bătălie?
 24. Pe ce cale se împarte lumina? Și pe ce cale se împrăștie vântul de răsărit pe pământ?
 25. Cine a deschis un loc de scurgere ploii și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,
 26. pentru ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori, pe un pustiu unde nu sunt oameni;
 27. pentru ca să adape locurile pustii și uscate, și ca să facă să încolțească și să răsară iarba?
 28. Are ploaia tată? Cine dă naștere picăturilor de rouă?
 29. Din al cui sân iese gheața și cine naște promoroaca cerului,
 30. ca apele să se îngroașe ca o piatră, și fața adâncului să se întărească?
 31. Poți să înnozi tu legăturile Găinușei sau să dezlegi frânghiile Orionului?
 32. Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului și tu cârmuiești Ursul mare cu puii lui?
 33. Cunoști tu legile cerului? Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?
 34. Îți înalți tu glasul până la nori, ca să chemi să te acopere râuri de ape?
 35. Poți tu să arunci fulgerele ca să plece? Îți zic ele: "Iată-ne"?
 36. Cine a pus înțelepciunea în negura norilor sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?
 37. Cine poate să numere norii cu înțelepciune și să verse burdufurile cerurilor,
 38. pentru ca să înceapă pulberea să facă noroi, și bulgării de pământ să se lipească împreună?
 39. Tu izgonești prada pentru leoaică și tu potolești foamea puilor de lei,
 40. când stau ghemuiți în vizuina lor, când stau la pândă în culcușul lor?
 41. Cine pregătește corbului hrana, când puii lui strigă spre Dumnezeu, când umblă rătăciți și flămânzi?

Iov 39; 1. Știi tu când își fac caprele sălbatice puii? Vezi tu pe cerboaiice când fată?

2. Numeri tu lunile în care sunt însărcinate și cunoști tu vremea când nasc?
3. Ele se pleacă, fată puii și scapă iute de durerile lor.

4. Puii lor prind vlagă și cresc sub cerul slobod, pleacă și nu se mai întorc la ele.
 5. Cine a lăsat slobod măgarul sălbatic, izbăvindu-l de orice legătură?
 6. I-am dat ca locuință pustiul și pământul sărac ca locaș.
 7. El râde de zarva cetăților și n-aude strigătele stăpânului, care-l mână.
 8. Străbate munții ca să-și găsească hrana și umblă după tot ce este verde.
 9. Vrea bivolul sălbatic să fie în slujba ta? Și stă el noaptea la ieslea ta?
 10. Îl poți lega tu cu o funie, ca să tragă o brazdă? Merge el după tine, ca să grăpeze bulgării din văi?
 11. Te încrezi tu în el, pentru că puterea lui este mare? Și-i lași tu grija lucrărilor tale?
 12. Te lași tu pe el, pentru căratul roadelor tale, ca să le strângă în aria ta?
 13. Aripa struțului bate cu veselie, de-ai zice că este aripa și penișul berzei.
 14. Dar struțoaica își încredințează pământului ouăle și le lasă să se încălzească în nisip.
 15. Ea uită că piciorul le poate strivi, că o fiară de câmp le poate călca în picioare.
 16. Este aspră cu puii săi de parcă nici n-ar fi ai ei. Că s-a trudit degeaba, nu-i pasă nicidecum!
 17. Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune și nu i-a făcut parte de pricepere.
 18. Când se scoală și pornește, râde de cal și de călărețul lui.
 19. Tu dai putere calului, și-i îmbraci gâtul cu o coamă ce fâlfâie?
 20. Tu-l faci să sară ca lăcusta? Nechezatul lui puternic răspândește groaza.
 21. Scurmă pământul și, mândru de puterea lui, se aruncă asupra celor înarmați;
 22. își bate joc de frică, nu se teme și nu se dă înapoi dinaintea sabiei.
 23. Zăngănește tolba cu săgeți pe el, sulița și lancea strălucesc,
 24. fierbe de aprindere, mănâncă pământul, n-are astâmpăr când răsună trâmbița.
 25. La sunetul trâmbiței parcă zice: "Înainte!" De departe miroase bătălia, glasul ca de tunet al căpeteniilor și strigătele de luptă.
 26. Oare prin priceperea ta își ia uliul zborul și își întinde aripile spre miazăzi?
 27. Oare din porunca ta se înalță vulturul și își așază cuibul pe înălțimi?
 28. El locuiește în stânci, acolo își are locuința, pe vârful zimțat al stâncilor și pe vârful munților.
 29. De acolo descoperă el prada și își cufundă privirile în depărtare după ea.
 30. Puii lui îi beau sângele; și acolo unde sunt hoituri, acolo-i și vulturul."
7. **1 Corinteni 3:19;** Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: „El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.”

1 Corinteni 1:18-27; 18. Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.

19. Căci este scris: "Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți."

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostiț Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?

21. Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii.

22. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune;

23. dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri, o nebunie;

24. dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii.

26. De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.

27. Dar Dumnezeu a ales lucrurile bune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

Joi,

8. **Iov 40:1-4;** 1. Domnul a vorbit lui Iov și a zis:

2. "Ești încredințat acum tu, care vorbești împotriva Celui Atotputernic? Tu care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?"
3. Iov a răspuns Domnului, și a zis:
4. "Iată, eu sunt prea mic; ce să-Ți răspund? Îmi pun mâna la gură.

Iov 42:1-6; 1. Iov a răspuns Domnului și a zis:

2. "Știu că Tu poți totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale." -
 3. "Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?" - "Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep." -
 4. "Ascultă-Mă și voi vorbi; te voi întreba, și Mă vei învăța." -
 5. "Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.
 6. De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă."
9. **Isaia 6:1-5;** 1. În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.
2. Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două zburau.
 3. Strigau unul la altul și ziceau: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!"
 4. Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, și Casa s-a umplut de fum.
 5. Atunci am zis: "Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!"

Luca 5:1-8; 1. Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu,

2. Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejele.
3. S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon: și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țarm. Apoi a șezut jos și învăța pe noroade din corabie.
4. Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: "Depărteaz-o la adânc și aruncați-vă mrejele pentru pescuire."
5. Drept răspuns, Simon I-a zis: "Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!"
6. După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele.
7. Au făcut semn tovarășilor lor care erau în cealaltă corabie să vină să le ajute. Aceia au venit, și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.
8. Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și I-a zis: "Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos."